

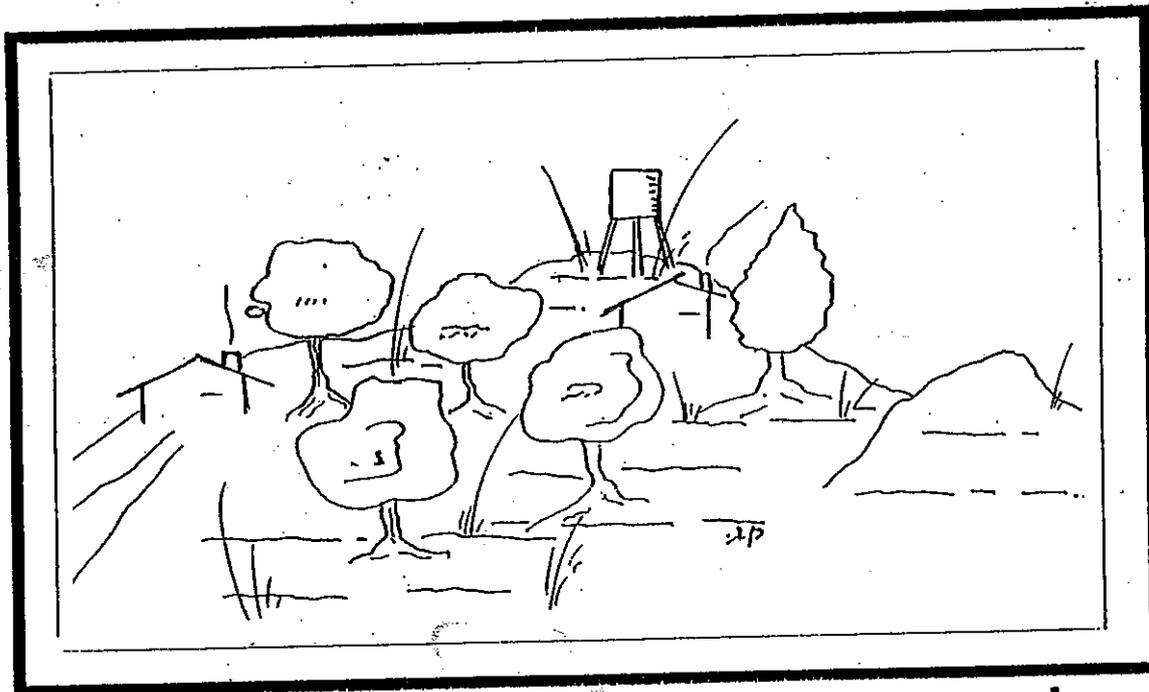
1.12/2

ס'יא 120

קול קורא מצופית

כל קורה בצופית

מידעון המושב

90 אוק' 19

גיליון 12

דבר המערכת

מחצית המערכת (המחצית השניה מטיילת בחו"ל) מתכבדת להגיש לכם את גליון מס' 12, גליון הסתיו.

ציוני הדרך בין הגליון הקודם לגליון זה הינם חג המושב (זה הגיע לגיל 57) וחג בני המצווה שנחוגו יחד, בהצלחה רבה, בחג-הסוכות.

יבורכו הזוכים מהטף ועד הבוגרים - הקולעים למטרה ואוכלי האבטיחים, מחתלי התינוקות ומושכי החבל וכמובן את אלוף האלופים במשחק השש-בש, יחד עם זאת יבורכו הבנות והבנים שהגיעו למצוות וכמובן לא נשכח להודות ליוזמים, למארגנים ולמתנדבים.

בכוונתינו להפיץ עיתון צבעוני. עד אשר ימומש, אנא, קחו צבעים, קטטו אותו וראו איך הפך להיות יפה...

ולענין אחר.....
השבוע התקיים בבית העם, בשיתוף עם המועצה האזורית ארוח לנשים שכלל: הצגה, חצונת אופנה ובזאר.
השתתפו בו, בנוסף לנשות צופיה גם נשים מהפריפריה.
תודה מיוחדת למתנדבות מצופית שארגנו את הצד הלוגיסטי-גסטרונומי.
ישר כח!

המערכת מאחלת להילה ולאורי מורג טיול מהנה בחו"ל.

חנה ג.

קוראים ממשיכים להגיב....

לא ינום ולא ישן שומר ישראל / שמור לי ואשמור לך

מוטי עמית ידידי,

אני נהנה לקרוא את הראיונות שאתה עורך עם יו"ר הועדות השונות, לרבות הראיון שערכת עם יו"ר ועדת הבטחון (גל' 11-ערב סוכות).

מעיון בכתבה אני למד שבכוונת ההנהלה להקים שערים בדרכי הגישה ובכך להעלות את רמת הבטחון - על כך יישר כח.

יחד עם זאת ברצוני להתייחס לנקודות שהועלו ולהעמיד דברים על דיוקם:

* עברנו לגור בצופית לפני שנה ושלושה חודשים (יולי 89), כך, שבמועד כתיבת המאמר הקודם התגוררנו כאן כ-10 חודשים בלבד. עם כל הרצון הטוב, לא יכולנו להשתתף באותם מטווחים, שהתקיימו במהלך 3 השנים האחרונות.

* כ-20 שנה לא התגוררתי כאן. במשך כל אותה תקופה ועד 1.1.90 שולם ע"י אבי ז"ל וכן על-ידי, בהתאם להסדר שהיה קיים עד אז, עבור שומר בשכר. לאור זאת, הקביעה כי: ".....כיליד צופית יודע ומכיר כהלי שמירה מזה שנות דור ויודע שלא חלו שינויים באיכות בצוע השמירה...." אין לה כל אחיזה במציאות.

האם אפשר לקבל בשוויון נפש את המשפט "...תדרוכים מהסוג המבוקש מעולם לא ניתנו...?" לדעתי, טעות לקבל המצב כמות שהוא ולהסתמך על כך שאנו השומרים (המעטים) וכן שאר התושבים נתעדכן בארועים כמו גניבת כלי-רכב מחצרות הבתים - באופן מקרי לחלוטין. בין השיטין אני מבין ואני מקווה שאני טועה, שלמצב הקיים ואי התדרוך קיימת הסכמה שבשתיקה (לקחתי לי הזכות להעריך...).

עם זאת, ועל אף ה"מקובל" שלא לתדרך - בשמירה הראשונה שלאחר פרסומו של המאמר הקודם, התייצב הרב"ש, מצויד בתיקו, ניסה להסביר את תפיסת העולם באבטחת המקום והציג התרגילים והתרגולות בהם השתתפו הלוחמים בשנים האחרונות ועוד ועוד.

אמנם הימים הנוראים כבר מאחורינו, אך אם מישהו נפגע מהמאמר הקודם או או ממאמר זה, השכירים או המתנדבים (ואני חש זאת ע"פ הקושי של מאן דהו להחזיר ניד ראש לשלום) - אני מבקש את סליחתו.

בכוונתי "להרים את הכפפה" שזרקתם ובשמחה אסייע לתרום לנושא.

ברכת שנת שמירה ערה לשומרים ושנת שינה שלווה לנמים. משה גרינפלד

חשוב וכדאי לדעת
*****

קצין העיר עכשיו גם בכפר-סבא

רבים מתושבי האזור עדיין לא יודעים על קיומה של נציגות קצין העיר בכפר-סבא. קצין העיר כפר-סבא מטפל בחיילים ובמשפחות בכל הקשור בנושאי פרט. המרפאה נמצאת במחנה 21 ליד כפר-יונה. הנציגות בכפר-סבא שוכנת ברחוב ויצמן 136 פינת רחוב הרצל. שעות הקבלה: ימים א-ה 08.00-17.00. שישי וערבי חג 08.00-12.30 טלפון: 052-953233. במקרים דחופים ניתן לפנות לקצין העיר נתניה 24 שעות ביממה טל': 053-22013.

מה לעשות ? להתכונן לגרוע
ולחאמין ולפעול כך שהכל יהיה בסדר ! (וכך יהיה)

חברים מתקשרים אלי ושואלים מה עם מסכות האב"כ, מה זה אטרופין,
ועוד שאלות משאלות שונות. נכון, אני יו"ר ועדת מל"ח במושב אבל
אינני מפקד הג"א והם מחליטים על מועד חלוקת הערכות, סדרי
החלוקה וההדרכה ושאר הפרטים.

נמסר לי שהערכות תחולקנה אצלינו, כפי הנראה, במהלך חודש
נובמבר אך הכל עשוי להשתנות.

בינתיים מתבקשים תושבי צופית לפעול ע"פ מה שפורסם בכלי
התקשורת. הכינו חדר שאפשר לאטמו ורצוי בקומה שניה (למי שיש).
דאגו שיהיו בבית מיכלים למים (ג'ריקנים). המיכלים צריכים להיות
ניתנים לאיטום בסרטי הדבקה ליד הפקק.

דאגו להכין מלאי מזון בבית שיספיק לשבועיים וסודה לשתייה.

אלו הם רק כמה עצות כלליות. בכל כלי התקשורת פורסמו הנחיות
מפורטות והסברים בדוקים ומפורטים.

אנו מצידנו מאורגנים. עם קבלת ההוראה המתאימה נבצע את חלוקת
הערכות במהירות ויעילות כנראה בבית-העם. חיילות הג"א ידריכו את
התושבים בשימוש בערכות.

והעיקר - נקווה כלנו שנהיה מוכנים, נדע להפעיל את הציוד
והמושב בשעת חרום וכמובן הלוואי שלא נזדקק לכך.

בברכה,
אברי גליקמן

***** ברגע האחרון.....*****

לחברי המושב,

כידוע לכם מה-1.10.90 הפסקתי עבודתי במושב כשכיר. אני ממשיך להיות אחראי על מפעל המים כקבלן עצמאי.

ברצוני למסור פרטים חשובים שיעזרו לכם במזה ותזדקקו לשרותי:

א. שעות הקבלה שלי הן כל יום (למעט שבת) בין השעות 08:00 - 07:00 במחסן המים שליד המכון למיון קלמנטינות.

ב. מס' הטלפון בביתי הינו 915924 ויש גם מזכירה אלקטרונית. מס' הטלפון הקודם אינו מחובר לביתי.

ג. כאשר איני בבית או במושב תוכלו לאתר אותי ב"איתורית". עליכם להתקשר לטל' מס' 03-754911 ולבקש להעביר הודעה למנוי מספר 25252.

ד. בכניסה למזכירות המושב תלויה תיבת דאר אדומה המיועדת להעברת הודעות עבורי.

כמו תמיד, אני נכון לשרותכם
יחזקאל רחמים

לכבוד מערכת עלון מושב צופית,

אני, אריה אבן, גר במושב צופית משנת 1950. אשתי והילדים נולדו כאן.

איני זוכר עוד מקרה מסוג זה, שחבר יתקשר לבני, נחמן, באיום של "גנגסטר סיצילאני": "...באם אבא שלך לא יצביע עבור מכסת הביצים שמגיעה לחבר מסוים - אני אגרום לך צרות בכל תחום במושב ובמיוחד בחניה!!".

ראו חברים לאיזה מצבים אנו מתדרדרים מבחינה חברתית ותוציאו מסקנות ממקרה כאוב זה.

אריה אבן

צופית לקראת העתיד

(דו"ח מועידת התנועה ומבט קדימה)

שלוש פעמים במשך השנה שחלפה נפגשו צירי תנועת המושבים בכנסים כדי לדון ולהחליט, כמעט רציתי לכתוב "על דרכה של התנועה".

הכנס הראשון התקיים לפני למעלה משנה "במכללת אתוזה" ליד באר טוביה וכבר ישיבת הפתיחה היתה אות לבאות. הפתיחה בראשיתה היתה חגיגית. למתכנסים חולק תיק פלסטי ובו הצעות לדיון, חומר הסברה, ברכות מאישים שונים וכד'. לחולצתו של כל ציר הצמידו זיילות הועידה פרח נאה ולידו מדבקה "הועידה ה-16".

הועדה המכינה שהורכבה מעובדי ופעילי תנועת המושבים הכינה סדר יום ונוהל. בין היתר הכינה הועדה המכינה גם הצעת הרכב ל"ועדה מתמדת". מה זה ועדה מתמדת? זוהי ועדה שבמשך קיום ועידת התנועה היא "המביא והמוציא" בכל העניינים הפורמליים והארגוניים. לועדה זו כח רב, כי מאחורי הקלעים היא שתקבע אילו הצעות יועלו לדיון, אילו ידחו, מי ינאם, מה יהיה סדר היום, כיצד יצביעו וכיוצא באלה עניינים שעסקנים ממולחים יכולים לכוון כרצונם ולהשפיע ע"י כך על התוכן והמהות ואפילו על אופי ההחלטות המתקבלות. ובכן, הועדה המכינה הציעה כי הועדה המתמדת תורכב מ-40% מצירי הועידה שנבחרו במושביהם ו-60% הנוותרים יהיו עסקני התנועה ופעיליה. אני מאריך בענין שלי (לכאורה!) זה, היות והוא יצג סמפטום ונסיון לשמר את כל שהתקוממו נגדו. לא רק שמעון דיין ואנכי, אלא רובם המוחלט של צירי הועידה התקומם. נשמעו צעקות רמות וקריאות ודרישה לקיים מיד דיון והוצעה הצעה נגדית. ונא לאכזר, זה היה ממש בבוקרו של יום הפתיחה וזו היתה "כאילו" הצעה "טכנית" שתאפשר המשך הדיונים.

כדי שגם רוח הדברים תובן אני רוצה לחזור אחורה בזמן. לפני כשנה וחצי קיימנו בצופית בחירות לבחירת נציגי המושב שימשו כצירים לועידת התנועה. ועד המושב המליץ על שמעון דיין ועלי, היות שאנו ייצגנו גישה אידיאולוגית ופרגמטית מסוימת. באסיפה הכללית התנהל ויכוח. ברור היה לחברים כי יש הבדל עקרוני ומהותי בין תפיסה שמרנית שיצגו חברים מסוימים לבין מה שיצגנו אנו מומלצי הועד. אמנם חלק מהישגיו של המימסד הותיק היו גדולים ורבים בזכות השיטה הקואופרטיבית (עם עזרה רבה מהשלטון במדינה שהיה אז בידי אותו מימסד - רק עם נציגים אחרים לעיתים) הגיעה החקלאות בארץ בכלל ותנועת המושבים בפרט (וגם המושבניקים עצמם) להישגים נכבדים. האידיאולוגיה הקואופרטיבית-שותפית-סוציאליסטית היתה אמנם לעיתים רק כסות נוחה לשמירת השלטון ומשמר להשקפות עולם ומינוח שהולדתם בתרבות זרה לפני כ-200 שנה, ושהתגבשו באירופה לפני כ-100-150 שנה, אך אין להתעלם, בזמנו השיטה הניבה פירות.

הבחירה נפלה לבסוף וחברי המושב החליטו כפי שהחליטו ברב גדול ולא כאן המקום לחזור על הדברים.

מה שקרה אצלנו, ארע ברובם המוחלט של המושבים האחרים בארץ. לאור המשבר הקשה והתמוטטות המערכות נבחרו נציגים שיצגו שיטה אלטרנטיבית, התואמת יותר אורח חיים דמוקרטי וכלכלה חופשית ולא מוכתבת. הצירים הללו הגיעו לועידה, בחוסר ידע בתהיה ואפילו בחששות. האם הם מיצגים מיעוט, משהו שלי, או שאכן יש להם סיכוי לשנות את השיטה? ה"גורדיה הותיקה" התהלכה בלובי הגדול במזון ובאולם והפגינה נוכחות. בלי להשמע דרמטי אפשר היה לחוש את המתח. היה ברור לרבים ואף שוחחנו על כך בינינו הצירים, שזו תהיה ועידה של מאבק איתנים בין אלו שמנסים בכל כוחם לשמר את התפיסה

המסורתית לבין אותם חברי מושבים המנסים להשתחרר מצבת המימסד והעבר. זו באמת היתה תחושה, הרגשה שריחפה באויר, אוירה מילטסטית, שממעט אפשר היה לחתוך אותה בסכין. וכך, כאשר התיישבו למעלה מ-500 צירי הועידה במקומותיהם הביאה הועדה המכינה את הצעתה על הרכב הועדה המתמדת. ההצעה; 60% פונקציונרים ועסקנים, ו-40% נבחרים יכהנו בוועדה המתמדת (למען היושר אני חייב לציין שהמספרים; המדוייקים אינם זכורים לי אך הכוון הכללי ברור).

התגובה, כמה שניות של שקט ואח"כ צעקות, קריאות ביניים ושריקות. בכדי לעשות ספור ארוך ומרתק לקצר אומר שההחלטה שנתקבלה לבסוף ברוב מוחלט ומוחץ היתה הפוכה. רוב גדול של חברי הועדה המתמדת יהיו צירים שנבחרו במושיבהם ומיעוטם פעילים ממונים. אולם זווקא הסיפה של ההחלטה היתה המשמעותית והקובעת. הוחלט שרק צירים שנבחרו כנציגי מושביהם. יוכלו למלא תפקיד כלשהו בתנועת המושבים! המשמעות היתה סמלית ומעשית כאחת. במחי החלטה אחת, ההחלטה הראשונה של הועידה הותוותה הדרך ונשלח המסר. תם עידן הממונים מטעם עצמם שניסו להנציח את שלטונם בתנועה. כאשר תמה ההצבעה פרצו הצירים בקריאות שמחה ומחיאות כפיים ספונטניות. אצל כל ציר וציר עברה התחושה - אני לא לבד, כולם חושבים כמוני, הלאה העבר המצמית, נצחנו! שוחחתי אח"כ עם צירים רבים שאישרו וחזרו על תחושת הנצחון של גמדים על הענק. כל האורחים "החשובים" נציגי המימסד שלא נבחרו במושיבהם ידעו והבינו כי מסלול זה - תנועת המושבים - נסגר בפניהם. ההחלטה הבאה שנתקבלה, (ושמא היה הסדר הפוך?) לא עוד שני מאכירים לתנועה, "מאכיר ללבנים ומאכיר לשחורים" כמי שהתבטא מישהו אלא מאכיר נבחר אחד - ניסים זוילי, שכפי שהתברר בהמשך התגלה כדמוקרט אמיתי שתמך בשנוי ובשידוד מערכות לאורך כל הדרך.

הכנס הראשון של הועידה היה כנס "טכני". נבחרו ועדות, נקבעו מסגרות ונקבע כי הכנס שיעסוק בתכנים ויקבל החלטות על המטרות ודרכה של התנועה ושל מבנה המושב יתקיים כחצי שנה לאחר הכנס הראשון.

הכנס השני התקיים לפני כחודשיים במושב בית הלל בעמק החולה ונמשך יומיים. מקום יפה אוירה נעימה אך כבר מלכתחילה היה ברור לכלם כי בעצם אין משמעות רבה להחלטות שיתקבלו. מתוך למעלה מ-500 הצירים הנבחרים הופיעו לוועידה כ-250. בערב של היום השני עת נתכנסו להצבעות נותרו כ-60 צירים בלבד והוחלט על פי הצעתו של ניסים זוילי לכנס עוד מושב ועידה נוסף היות ואין זה מכובד שרק 10-15% מצירי הועידה ישתתפו בהצבעה המכרעת. היה ברור שחברי המושבים ונציגיהם רואים נכוחה. תנועת המושבים היא גוף שולי שכמעט ואין משמעות למה שתחליט, ממילא כל מושב ינהג כרצונו. בכל אופן, במשך היומיים בבית הלל היו ויכוחים ערים ונוקבים כשאחרוני המוהיקנים של המימסד הותיק מנסים לשמר את העבר ולנסות להתזיר את השד (לדעתם) שיצא מן הבקבוק.

הכנס השלישי והאחרון התקיים ב"ביתן אהרון" שליד חדרה. הכנס ארך כחצי יום ובסופו הצביעו והחליטו כ-200 הצירים שהגיעו לכנס.

בסיכומו של דבר נתגבשו שתי הצעות החלטה:

הצעה אחת, למרות דברי הקדמה "דמוקרטיים" כללה סעיפים של שמירת זהות בין ועד מוניציפלי לאגודה הכלכלית, דרשה שכל הפעילות הכלכלית והמשקית של כל חבר תתבצע רק באמצעות האגודה. השיווק יתבצע באמצעות או בתאום האגודה והעברת כל התקבולים הכספיים והקצאת אשראי לחברים יתבצעו רק ע"י האגודה (אמנם עם קריטריונים לגובהו וערבויות מתאימות וזה מחייב גם ערבות הדדית כמובן). היו עוד סעיפים המגבילים את גודל המושב, רישום נחלאות בטאבו רק לחלקות א' ואילו יתר הנחלה ישאר ברשות האגודה ועוד.

את ההצעה השניה שהתקבלה בסופו של דבר אני מביא להלן כלשונה.

א. התארגנות המושב

1. במושבים בהם רוב החברים (בעלי^ט הנחלות) מעוניינים בכך, תישמר הזהות החוקית ארגונית של האגודה השיתופית בנושאים הכלכליים והחברתיים.
2. במושבים בהם החברים העוסקים בפעילות יצרנית חקלאית הינם במיעוט במושב, ממליצה ועידה על הפרדה בין הרשויות (קרי, ועד מוניציפלי נפרד מאגודה חקלאית וולנטרית. א.ג.).
ההפרדה תיעשה ע"י הקמה ורישום שתי אגודות. אגודה מוניציפלית בה יהיו חברים כלל החברים במושב. ואגודה יצרנית בה יהיו חברים החברים בעלי הנחלות העוסקים בפעילות יצרנית.
3. יחסי הגומלין בין שתי האגודות יוגדרו בהסכם מחייב שיעשה כחלק מתהליך רישום האגודות.
חברי שיחול מפעילות יצרנית, תופסק חברותו באגודה היצרנית.
חבר שיחדש את פעילותו היצרנית יוכל להצטרף מחדש לאגודה.
(הערה: ראה בהמשך תוספת המנטרלת אפילו סעיף זה. א.ג.)

ב. התחום הכלכלי

- לאור התמורות החלות בקואופרציה החקלאית, מציעה הועידה: כל התארגנות קואופרטיבית תהיה על בסיס ולונטרי תוך הדגשת שותפותו המלאה של החבר בקבלת ההחלטות והאחריות האישית לתפקוד ההתארגנות.
- א. 1. במושב תהיה אגודה יצרנית אחת ובה מאוגדים כלל היצרנים. (תוקן בהמשך ויוכלו להיות כמה אגודות או התארגנויות או בכלל לא. א.ג.).
  2. כל ענף ישא בהוצאות הישירות של ניהול פעילות הענף ובחלקו היחסי המשוק אליו בהוצאות המינהל של האגודה. כל ענף יתנהל במערכת כספית סגורה בפני עצמה. (יתכן בהחלט מצב שגם הנהלת החשבונות ושאר השרותים לענף ינתנו ע"י גופים וספקי שרותים מחוץ לאגודה והיצרנים רק ישלמו "שכר דירה" לאגודה. א.ג.).
- ב. במושב יוקמו אגודות או חברות על בסיס ענפי וולונטרי בהתאם לצרכי החברים, תוך בקרה של האגודה המרכזית (שבה חברים כלל החברים), למניעת ניגודי אינטרסים בין האגודות שבתוך המושב.

ג. הועידה ממליצה שבענפים בהם יש יתרון כלכלי להתארגנות איזורית או ארצית, לאפשר הצטרפות המושב או החברים כבודדים להתארגנויות אלה.

כתוספת להחלטת אלו הוחלט גם שבמושב שבו יותר משליש חברי האגודה יחליטו להקים מסגרות נפרדות מהאגודה המרכזית, אם זה על בסיס ענפי או של קבוצת חברים הם יוכלו לעשות זאת והאגודה במושב לא תוכל להתערב בענייניהן של המסגרות הללו.
אגב, החלטות אלו נתקבלו ברוב מוחץ. עבור ההחלטה הנגדית שניסתה לשמר כאידאולוגיה מחייבת משהו ממהותו של המושב כפי שהכרנוהו במשך עשרות השנים שחלפו הצביעו 11 (אחד עשר!) צירים! אם לסכם את המהות הרי לכל מושב ניתנה הבחירה להצטמצם או להתרחב,

לקיים שוק מאורגן או לא, להתארגן כלכלית או להשאיר הכל ליאמת הפרט, לקיים אגודה מוניציפאלית נפרדת ואגודה כלכלית וולנטרית וכן הלאה. וכל אלו נתקלו כאמור בהתנגדות של 11 צירים בלבד.

בקיצור, אנו האדונים של עצמנו ויכולים להחליט על דרכנו כטוב בעינינו, ועכשיו יש לנו אפילו גושפנקא של תנועת המושבים. למעשה, אם נרצה מחר להיות "כפר שיתופי", ישוב קהילתי וכד' - פתוחה לפנינו הדרך מבחינת תנועת המושבים וכמובן מבחינת חוקי מדינת ישראל.

אם להיות כן, אין צורך להגזים במשמעות הפורמלית של הענין. תנועת המושבים כיום, למרות שאנו עדיין ממנים אותה, היא גוף חסר שיניים וכל מהותה בסמליות שלה ובנושא זה אכן נשמעו הרבה טרוניות ודעות שעל התנועה, אולי בשיתוף עם ארגונים נוספים, להפוך למעין "אגוד מקצועי", לובי, שפשוט יאבק למען מטרות ספציפיות של חברי המושבים. לסיכום, אני שמח שהגישה העקרונית ששמעון ואני יצגנו בשם מושב צופית היתה הדעה השלטת בוועידה.

ולסיכום:

הגיע הזמן להמשיך במסכת ארגון המושב שלנו ולהתאים את המסגרת למציאות החדשה ולמאה ה-21 (בעוד 10 שנים נהיה שם). יש לקיים דיון צבורי בנושאים כמו הרחבת המושב, סמכויות ההנהלה, האם לקיים אגודה מוניציפאלית בלבד או להמשיך במסגרת הקיימת ושאר שאלות שהתשובות עליהן יעצבו את אורח חיינו כקהילה. אחרי שנגבש לעצמנו זהות קהילתית וישובית יגיע תורו של תקנון המושב. כים זהו מסמך מאיים, שלמרות שבמידה רבה אבד עליו הכלח, הרי עדיין הוא משעבד אותנו כיחידים וכגוף זאפשר לנצלו לדעה, אפילו כנגד רצונם של רובם המוחלט של חברי המושב! מה שחשוב וצריך לעשות הוא לקיים דיונים באורח תרבותי וחברי ולהגיע בסיכומו של דבר למסגרת שתייצג נאמנה את רצונם של רוב החברים, אך לא תפגע ותשמור על זכויות של כל החברים והתושבים בצופית. יש לנו האפשרות והפוטנציאל הגיאוגרפי, ובדאש וראשונה האנושי להקים כאן קהילה לתפארת.

(הכתבה הזו נכתבה בתאום והסכמה עם שמעון דיין יו"ר ועד המושב.)

אברי גליקמן

